

kun må finde sted, når der er en lægelig begrundelse for det. Der henvises herom til Folketingstidende 2000-2001, forhandlingerne s. 5914 og 8998, tillæg A, s. 3611 og 3613 og tillæg B, s. 1481.

2.5. De nordiske lande

Justitsministeriet har indhentet oplysninger om reglerne for fosterreduktion i de øvrige nordiske lande.

Island

I Island betragtes fosterreduktion som en abort og reguleres ved lov nr. 25/1975 om aborter og sterilisationsoperationer. Efter artikel 9 i lov nr. 25/1975 kan en kvinde inden udløbet af 16. svangerskabsuge få foretaget en abort af sociale eller medicinske årsager. Efter 16. svangerskabsuge kan der kun foretages abort, hvis der foreligger utvetydige medicinske indikationer, og kvindens liv og helbred er i fare. Dog kan en abortkomité tillade abort efter 16. svangerskabsuge, hvis fostret har alvorlige misdannelser, genetiske fejl eller fosterskader.

Der føres ikke statistik over antallet af fosterreduktioner, men efter det oplyste er der sket fosterreduktion i et tilfælde, hvor der efter en IVF-behandling var fire fostre. Her blev der reduceret til to fostre. Endvidere er der i 5-6 tilfælde sket en fosterreduktion fra to til et foster ved omkring 20. svangerskabsuge. Årsagen til disse reduktioner var, at det ene ud af de to fostre havde svære misdannelser. I alle tilfælde blev der ansøgt om abort ved den specielle abortkomité.

Norge

Fosterreduktion er ikke særskilt reguleret i norsk ret, men behandles efter reglerne i lov nr. 50 af 13. juni 1975 om svangerskabsavbrudd (abortloven). Udgangspunktet er således, at abortlovens regler ligeledes finder anvendelse på fosterreduktion.

Det følger af § 2, 1. led, i den norske abortlov, at en kvinde inden udgangen af 12. svangerskabsuge kan få foretaget en abort, medmindre tungtvejende medicinske grunde taler imod. Dette indebærer, at der efter norsk lovgivning er mulighed for uden en lægelig begrundelse at få foretaget fosterreduktion også ved tvillingesvangerskaber. I § 2, 2. led, er beskrevet, i hvilke situationer en kvinde efter udgangen af 12. svangerskabsuge kan få tilladelse til en abort. De grunde, som er nævnt i 2. led, punkt a) – e), er relateret til sociale eller medicinske årsager og svarer i høj grad til den danske abortlovs § 3. Afgørelsen om abort træffes efter samråd med kvinden af et nævn bestående af to læger.

Sverige

I Sverige findes der ingen særskilt regulering af fosterreduktion. En fosterreduktion betragtes efter svensk ret som et medicinsk indgreb, der skal ske i overensstemmelse med videnskaben og de foreliggende erfaringer. Justitsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om, i hvilke tilfælde fosterreduktion anvendes i Sverige.

Finland

Efter finsk ret betragtes en fosterreduktion som en abort. Lov nr. 239/1970 om afbrydelse af svangerskab (Lagen om avbrytande av havandeskap) finder således anvendelse, selvom fosterreduktion ikke særskilt er reguleret i loven.

Det fremgår af lovens § 1, i hvilke situationer en kvinde inden udløbet af 12. svangerskabsuge kan få foretaget en abort. De grunde, som er nævnt i § 1, pkt. 1-6, er relateret til sociale eller medicinske årsager, og afgørelsen om abort træffes enten af to læger i for- ening, eller hvis der er tale om pkt. 4., vedrørende ansøgerens alder; af den læge, som skal udføre indgrebet. Ønskes der foretaget en abort efter 12. svangerskabsuge, træffes afgørelsen af Rättskyddscentralen för hälsovården.

I de tilfælde, hvor en kvinde har søgt om fosterreduktion, har Rättskyddscentralen för hälsovården ikke taget stilling til antallet af fostre, men alene givet en generel tilladelse til fosterreduktion. Såfremt det af medicinske eller andre årsager skulle vise sig nødvendigt at fjerne flere fostre, skal der således ikke søges på ny.

2.6. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet finder i overensstemmelse med anbefalingerne fra Det Ethiske Råd, at spørgsmålet om adgang til at få foretaget fosterreduktion bør reguleres i lovgivningen.

Det Ethiske Råd har fremhævet, at fosterreduktion og svangerskabsafbrydelse efter rådets opfattelse må vurderes principielt forskelligt ud fra en etisk synsvinkel. I sit høringssvar vedrørende et udkast til lovforslaget har rådet bl.a. anført følgende:

»Blandt andet kan man begrunde den lovfæstede ret til svangerskabsafbrydelse inden 12. uge med, at loven skaber mulighed for at løse en social force majeure situation i de tilfælde, hvor kvinden betragter svangerskabet – og moderskabet – som fuldstændigt uønsket. En sådan begrundelse finder naturligvis ikke anvendelse i tilknytning til fosterreduktion, idet svangerskabet og moderskabet her er ønsket. Omvendt kan fosterreduktion i nogle tilfælde – for eksempel ved